

متن پرسش

سلام استاد خدا قوت: مادری هستم با سه فرزند کوچک مدتی که این سوال ذهنم رو به خودش مشغول کرده که واقعا انگیزه من برای زندگی کردن، زنده بودن و تحمل سختیهای زندگی چی هست؟ آنچنان انگیزه ای برای زندگی کردن ندارم و اگر بفرمایید باید راضی باشم به اینکه خدا زندگی و بچه آوری و بچه داری و سختی هایش را برایم مقدر کرده باز این سوال را دارم که در پس اعتقاد به حکیمانه بودن کارهای خدا هدف اصلی خدا از خلق تک تک آدم ها چی بوده و این بنظرم متفاوت از هدفی که برای خلقت انسان داشته بوده چرا خدا بنده را خلق کرده؟ درحالی که میشد من به وجود نیام و باید به چه دلیل زندگی کنم؟

متن پاسخ

باسمه تعالی: سلام علیکم: در این مورد خوب است به چند جلسه اول کتاب «آشتی با خدا» که روی سایت هست، سری بزنید. بخصوص قسمتی که می گوید: «خدا چرا ما را خلق کرد؟». انسان در فرزندآوری با نوعی بسط خود در عالم هستی روبه رو می شود در آن حدّ که فرموده اند فرزندان مؤمن انسان در قیامت از والدین شان شفاعت می کنند و این بر مبنای نیت است که والدین در تربیت فرزندان شان دارند. اشکال در آن جا است که ما گمان می کنیم در تأمین زندگی و تربیت فرزندان مان همه کارها به عهده ما است؛ غافل از آن که همان خداوندی که آن ها را خلق کرده، رزق و تربیت کلی آن ها را به عهده گرفته است. موفق باشید